

Universitätsbibliothek Paderborn

**Io. Francisci Leonis Eporediensis I. V. D. Episcopi
Thelesini Thesaurus Fori Ecclesiastici**

Leoni, Giovanni Francesco

Coloniae Agrippinae, 1682

8 Ecclesiastica paramenta, à quibus benedici poßint.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10316

Benedictio patris firmat domos filiorum, Eccles. cap. 3. benedictio Domini divites facit Salom. cap. 10. honor a ergo patrem, ut benedic te, honorat patrem pius propter gratiam, ingrat uis pro timore, & si pauper est, pater non habens divitiae, rum copias, quas relinquit filii, habet tamē ultimā benedictione hereditatem, qua sanctificationis opes successoribus relinquit, & multo plus est beatum, quā dīvitē fieri, S. Ambros. in lib. de benedict. Patriac. c. 1. & plura alia sacra scriptura loca dedit, & citat Marſil. Archiep. Salier. in d. sec. 2. c. 1. n. 39. & Christus dominus noster Apostolis panem daturus, benedixit, Math. c. 22. similiter, & calice, & cū coenasset, hymnū dixit, Luc. c. 22. & 24.

⁵ Benedictio, † quam impatiuntur Pontifices, venialia peccata remittit, & est sacramentale, non sacramentū, Marſil. dict. Hidragiolog. sec. 3. c. 2. nu. 7. benedicunt etiam agnos ex cārā, de quorum origine, & virtutibus disertè tradidit Fr. Vincentius Bonardus ordinis Prædicat. in suo peculiari tractatu Romæ edito. Ordinis virtute † benedic Episcopus vestimenta ecclesiastica, quæ benedictio de jure communia ad Episcopos pertinet, & ex privilegio Papæ, Ministri, & Provinciales † Fratrum Minorum, & Guardiani, pro eorum ordinibus, & pro monialibus S. Clara, totiusque ordinis, benedicere possunt, Nau. c. 25. n. 84. tom. 1. eodemque privilegio sunt munici superiores Societatis Jesu, & congregationis S. Pauli de collati Barnabitæ auncupati.

Aquam benedicunt Episcopi, qua ecclēsia polluta reconciliantur, nempe naturali aqua vinum cum cinere miscendo, cap. proposuisti, ext. de consecr. eccles. vel

alt. & in veteri testamento sanguine aspergebatur, Levit. c. 4. & aquæ pro reconciliations benedicuntur, & ecclēsia reconciliantur ad formam præscriptam in Pont. Rom. de ecclēs. dedic. par. 2.

Benedicunt † etiam Episcopi populum post missam solemnī benedictione, ut c. Abb. & ibi glos. in vers. solemnem, de privil. in 6. & c. denique, 21. dict. Presbyt. aut modo, quo Episcopus benedic, benedicere non licet. glos. in c. ad celebrandas, de consecr. d. 1. & Graff. decis. aur. c. 26. n. 4. par. 2. lib. 3. & omnia, quæ consecrantur, benedicuntur, ut ecclēsia, cōmeteria, altaria, calices, ac paramenta, & alia, quæ sunt ordinis Pontificalis, de quibus supra in c. 5. de consecr. per totum. Alias benedictiones, quæ sunt ordinis sacerdotalis, † preb. ordinis virtute posunt impartiri, ut sponsos benedicere, c. sponsus, 23. d. c. alter, & c. sponsus, 30. qu. 5. & Conc. Trid. cap. 1. de ref. matr. sess. 24. non autē secundæ nuptiæ sunt benedicendæ quia secundas nuptias benedicens poena est plectendus, ut cap. 1. ubi etiam glos. & Abb. de sec. nupt.

Nuptiarum benedictio † jam à mundi creatione originem duxit, benedixitque illis, & ait, crescite, & multiplicamini, & replete terram, Genes. c. 1. ac alio loco, & apprehendens dexteram filiæ suæ dexteræ Tobijæ tradidit dicens, Deus Abraham, Deus Isaac, Deus Jacob, vobiscum sit & ipse coniungat vos, impletatque benedictionem suam in vobis, Tobias cap. 7. & ab Apostolis tradita fuit de qua per Evarist. in epist. quæ primo Concil. tom. continetur. Benedicunt presbyteri cāreum paschalem in sacra resurrectionis Dominicæ mysteriū ex antiquissime